

MARIA SLĂTINARU NISTOR – UN OMAGIU ANIVERSAR

(Grigore Constantinescu – 27 mai 2013)

La moment aniversar, mulți putem vorbi despre marea noastră soprană, Maria Slătinaru Nistor. Unii o cunosc după renumele de primă mare voce a României, cu o carieră glorioasă pe tărâmurile lumii internaționale. Privilegiații i-au fost parteneri pe scenele românești sau pe importante scene ale lumii sau în sălile de concert unde au răsunat vaste creații vocal-simfonice. Impresia este statornică în memorie, așa cum mărturisea dirijorul francez Alain Pâris cu care a cântat multe spectacole în Franța: „Maria, elle est inoubliable.” O voce melodioasă, inconfundabilă, specială chiar când rostește cuvinte. Vorbesc la fel despre Maria Slătinaru și cei care au avut beneficiul unei relații de colegialitate, uneori de prietenie admirativă. Pe aici undeva mă aflu și eu, bucurându-mă de câte ori ne putem vedea, așa cum eram surprins întotdeauna de imaginile cântului acestei voci ample, expresive, cu un timbru unic, care a strălucit pe marile scene ale lumii, dintre care amintim selectiv Staatsoper din Viena, Teatro Liceu din Barcelona, Teatro La Fenice din Veneția, Metropolitan Opera din New York, Grand opera din Paris, teatrele din Bordeaux, Berna, Berlin, München, Hamburg, Basel, Strasbourg, Bruxelles, Florența, Verona, Las Palmas, Tokyo, San Francisco, Dallas, Montreal, Melbourne...

În câteva cuvinte, o retrospectivă a acestui destin începe cu cele două maestre care au format-o ca artistă la Conservatorul din Iași – Florica Mărieș, la cel din București – Arta Florescu. Premiile concursurilor internaționale au marcat intrarea în marea carieră: „Ceaikovski” - Moscova, Toulouse - Franța, „George Enescu” - București, Verviers - Belgia, Francesco Vinas - Spania.

După debutul pe scena lirică bucureșteană cu Elisabeta din **Don Carlos** ilustra soprană cucerește publicul de pretutindeni cu marile roluri de soprană dramatică în creații verdiene – **Nabucco**, **Trubadurul**, **Forța destinului**, **Simon Bocanegra**, **Falstaff**, pucciniene – **Boema**, **Manon Lescaut**, **Turandot**, **Mantaua**, **Boema**, **Fata din Far West**, **Tosca**, mozartiene – **Nunta lui Figaro**, **Flautul fermecat**, wagneriene – **Olandezul zburător**, **Tannhäuser**, **Walkiria**, **Lohengrin**, **straussiene** – **Arabella**, **Elektra**, titluri unicat precum **Fidelio** de Beethoven, **Faust** de Gounod, **Dama de pică** de Ceaikovski, **Andrea Chenier** de Giordano, **Cavalleria Rusticana** de Mascagni, **Gioconda** de Ponchielli. În paralel cu master clase la Montreal (Canada), Basel (Elveția), Milano (Italia), din 1990 Maria Slătinaru a devenit Maestră de canto la Universitatea Națională de Muzică și a participat la numeroase jurii internaționale și naționale.

Timp de aproape două decenii am avut privilegiul de a comenta producțiile clasei Maria Slătinaru Nistor, desfășurate pe scena Universității și în alte spații scenice deschise belcantoului. Interesul s-a dovedit din ce în ce mai mare prin atractivitatea ocaziei de a urmări cum Maestra, cu o intuiție dublată de tezaurul de cunoștințe, răbdarea și experiență personală, primea glasuri și le transforma, an de an, în voci de operă și concert. Ceea ce face și acum, cu aceeași iubire cu care a slujit propriile sale roluri.

Duminică 26 mai artista a fost omagiată de Opera Națională București cu un spectacol de Nabucco, ce i-a fost dedicat, și o expoziție-album cu fotografii plasate în foyerul Teatrului. Se evocă astfel o întregă istorie care, pe alte dimensiuni, reprezintă destinul făuritorului de frumos prin cânt, așa cum este Maria Slătinaru Nistor.